॥६४॥

भा-द-पू-टी-किलामात्रायांद्वादश्यांपारणादराभिनिवेशेनासुरींवेलामविज्ञायारुणोदयात्पूर्वमेवशास्त्रबलेनिशिउदकंप्रविष्टंतदनभिज्ञोवरुणस्यभूत्योऽनयदि किलामात्रायांद्वादश्यांद्वादशीं द्वानिशीथादूर्ध्वमेवहि आमध्यान्हात्कियाःसर्वाःकर्त्तव्याःशंभुशासनादित्यादि वक्ष्यतिचवरुणः अ जानतामामकेनेतिभगवद्धर्ममजानतेत्यर्थः॥२॥ स्वानांभगवद्धर्मपराणामभयदः माभेष्टेत्यभयंददत् ॥ ३ ॥ सपर्ययाअर्हणेन ॥४॥ अद्यइदानीं मेमयादेहोनिभृतः धृतः यदात्वद्दर्शनंजातंतदैवदेहसाफल्यंप्राप्तमित्यर्थः यद्वा निभृतः पूर्णमनोरथइत्यर्थः किंच अधैवार्थोऽधिगतःसर्वरत्नाकर

> तंगृहीत्वाऽनयद्भत्योवरुणस्यासुरोऽतिकम्॥ अविज्ञायासुरीवेलांत्रविष्मुदकंनिशि॥२॥चुकुशुस्तमप श्यंतः रूष्णरामेतिगोपकाः॥ भगवांस्तदुपश्रुत्यपितरंवरुणात्दतम् ॥ तदंतिकंगतोराजन्खानामभयदोवि भुः॥ ३॥ प्राप्तंवीक्ष्यत्हषीकेशंलोकपालःसपर्यया॥ महत्यापूजियत्वाहतद्दर्शनमहोत्सवः॥ ४॥ वरुणउवा अद्यमेनिभृतोदेहअद्यार्थोऽधिगतःप्रभो ॥ त्वत्पादभाजोभगवन्नवापुःपारमध्वनः॥ ५॥ नमस्तुभ्यंभ गवतेत्रस्रोणपरमात्मने॥नयत्रश्रयतेमायालोकसृष्टिविकत्पना॥६॥अजानतामामकेनम्हेनाकार्यवे दिना॥ आनीतोऽयंतविपतातद्भवान्संतुमहित॥ ७॥ ममाप्यनुग्रहंकृष्णकर्त्तुमहस्यशेषहक्॥गोविंदनीय तामेषपितानेपित्वत्सल॥८॥ श्रीशुकउवाच एवंत्रसादिनःकृष्णोभगवानीश्वरेश्वरः॥आदायागा त्स्विपतरंबंधूनांचावहन्मुदम् ॥ १॥ नंदस्वितीद्रियंदृह्वालोकपालमहोदयम्॥ रूणोचसन्नतिवेषांज्ञातिभ्यो विस्मितोऽववीत्॥ १०॥ तेत्वोत्सुक्यधियोराजन्मत्वागोपास्तमीश्वरम् ॥ अपिनःस्वगतिसूक्ष्मामुपाधास्यद

पतिनाऽपीतःपूर्वनैवंविधोऽर्थःप्राप्तइत्यर्थः किंच संसारोऽपिनिवत्तएवेत्याशयेनाह त्वत्पादभाजइति धीश्वरः॥११॥ अध्वनः पारंमोक्षम् ॥ ५ ॥ भगवतेनिरितशयैश्वर्यायब्रह्मणेपूर्णाय परमात्मनेसर्वजीवनियंत्रे तत्रहेतुः नयत्रेति लोकसृष्टिविकल्पयितयामा 🌉 ॥६४॥ यासायत्रनश्रूयते अविद्यमानेवितष्ठतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ अजानतामद्भत्येनत्वित्पित्राहरणंयत्कतंतिदिति ॥ ७ ॥ नंदंविमुच्यसमर्पयिति गोविदेति ॥ ८॥ ९॥ अतीं द्रियमदृष्टपूर्वेलोकपालस्यमहोद्यमैश्वर्यम् ॥ १० ॥ औसुक्ययुक्ताधीर्येषांते अपिकिस्वगतिस्वस्थानंसूक्ष्मांब्रह्माख्यांच उ पाधास्यत्उपाधास्यति नः अस्मान्प्रापिष्यतीतिसंकिल्पतवंतइत्यर्थः॥ ११॥